

[Pelle Voigt]

Jeg kan egentlig ikke se den principielle forskel på, hvad det er for en type situation, der har bragt folk i økonomisk uføre. Jeg tror, der kunne tænkes mange udmærkede udlejere i dette land, som faktisk er i en økonomisk meget vanskelig situation, og som kunne løse den, hvis boligreguleringsloven og lejeloven ikke fandtes, så de kunne sætte huslejerne op. Det eneste principielt korrekte ville så være, at de også kunne gå til domstolene, og at lejerne så dér kunne forsvare sig med aftalelovens § 36 i hånden. Det synes jeg ikke er nogen gunstig situation.

Vi vil se overordentlig kritisk på dette lovforslag og prøve at få dets eventuelle skadevirkninger – hvis det skulle blive vedtaget – indskrænket mest muligt. Men vi så altså meget gerne, at det blev indskrænket til at handle om det, som man har fortalt os at det handler om.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Hr. Pelle Voigt hidsede sig ganske meget op over, at kreditforeningerne er inde i billedet i dette lovforslag, og at det altså også er muligt for en kreditforening at udnytte denne mulighed for at bryde igennem »det lejedes værdi«.

Derfor kan jeg ikke lade være med at spørge hr. Pelle Voigt, om han har tænkt på, hvem der kommer til at betale, hvis kreditforeningerne har tab, hvor tabet eventuelt skal hentes, og om han har overvejet, om det synspunkt hænger godt sammen med det, som hans partifælle hr. Holger K. Nielsen i øjeblikket er involveret i, eller om der måske ikke var grund til i denne sammenhæng at spekulere på, hvis interesser det er, man varetager.

Er det ikke et samfundsøkonomisk tab, der er tale om i denne sammenhæng, og et spørgsmål om, hvem der skal bære det?

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg mener egentlig, at hr. Jørgen Estrup med sit spørgsmål sætter fingeren på det ømme punkt i denne diskussion.

Hvad hvis en pensionskasse er kommet i vanskeligheder på grund af en uforsvarlig investeringspolitik, der ligesom kreditforeningens uansvarlige overbelåningspolitik fører til, at den har vanskeligt ved at drive midlerne ind?

Skal pensionskassen så også have lov til at sætte huslejerne i vejret på grund af det samfundsmæssige hensyn til de kommende generationer af pensionister?

Skal vi til at tænke på den måde, så mener jeg, at vi er ved at rokke ganske betragteligt ved hele fundamentet for ideen om en huslejeregulering i Danmark.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Ja, nu er det jo altid en fordel at snakke om noget andet end det, der bliver spurgt om. Jeg spurgte altså om kreditforeninger, men vi kan for min skyld godt snakke om pensionskasser.

Det, som i sidste ende er spørgsmålet, er, om det altid er sådan, at lejernes interesser er svagere stillet, om det altid er sådan, at det er lejerne, der står over for et tab, og man derfor skal sørge for, at husejerne kommer til at bære det pågældende tab, om der kunne være situationer – det tror jeg faktisk der kunne – hvor kommende lejere faktisk med stor glæde ville gå ind i en sådan tidsbegrænset kontrakt, som der her er tale om.

Kirsten Jacobsen (FP):

På baggrund af nogle af de korte bemærkninger, der har været, skulle man tro, det var den samlede boligmasse i Danmark, dette forslag drejede sig om, men det er altså kun et lille bitte, bitte, bitte hjørne. Det synes jeg lige skal på plads først.

Så vil jeg i øvrigt sige, når man ser voldsomme demonstrationer fra Lejernes Landsorganisations side, at det i denne sag nok mere er politiske demonstrationer, end det er demonstrationer af saglig karakter. For selv i Lejernes Landsorganisation er man godt klar over, at det er et lille bitte område, som det er helt rimeligt at fritage for den øvrige huslejeregulering. Men Lejernes Landsorganisation, Socialdemokratiet og andre, som har de interesser, skal naturligvis også have lov til at luften deres politiske uenighed.

Jeg vil for Fremskridtspartiets vedkommende sige, at jeg synes egentlig, det er dejligt. Nu har vi fra forskellige borgerlige regeringer siden 1982 set flere forslag på boligområdet. Det er første gang, jeg har registreret et, hvor man i virkeligheden går et skridt ad liberaliseringens vej og ikke det modsatte. Det synes jeg tegner